

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Dominica IIII. post octavam pentecosten; Secundum Lucam [= 6,36-42].
Omelia b. Augustini episcopi de eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

An credidit eo dederi sunt peccatores.
De quo pfecto numero pharisei ex-
stiterant quod diuidicantes dominum quod
peccatores suscipet arenti corde
ipsius fonte midie reprehendebant.
Si quod egri erant ita ut egros se esse
nescirent quantum quod erant agnoscerent
celestis eos medicus blandis somnis
curat benignum paradigma obicit
et in eorum corde vulneris tumor pre-
mit. Ait namque quod ex uobis homo qui
habet centum oves et si perdiderit u-
nam ex ipsis nonne dimittit nona
ginta nouem in deserto et uadit ad
illam quod pierat. Ecce mira dispensa-
tione pietatis similitudinem ueri-
tas dedit quia enim se homo recon-
gnosceret et tunc hec specialiter ad ipsi-
sum auctorem hominum pertineret.

Suma centenarius nimirum
meritus pfectus est. ipsius cen-
tum oves habuit cum angelorum scorum
substantiam et hominum possedit.
Si una ovis temere perierit quando peccan-
do homo pascua uite dereliquit.
Dimisit autem nonaginta nouem oves
in deserto quod illos sumos angelorum
choros reliquid in celo. Cur autem
celum desertum vocat non quod desertum
dicitur derelictum Tunc autem celum
homo deseruit cum peccatum. Inde-
seruo autem nonaginta nouem oves

remanerent quando intra domum unam que
rebat quia rationalis creatura numerus.
angeli uidelicet et hominum que ad
uidendum dominum edita fuerat penitente
homine erat immixta. Et ut pfecta
suma omni integraretur in celo homo
perdit quembat intra nam quod hic
eungista die in deserto alii dicit in
montibus quod significet in excelsis.
qua nimurum oves quoniam pierant insubli-
mibus stabant. **III.**

Cum inuenierit pastor ouem
imponit in humeros suis gaudens.
Oue in humeros suis imposuit quia
humanam natam suscipiens peccata
mira ipse portauit. Et ueniens do-
minus conuocat amicos et uicinos dicens
eis Congratulamini mihi quia inueni ouem
quod pierat. Inuenta autem oue ad
domum rediit quia pastor non repato
homine ad regnum celeste rediit. Ibi
amicos et uicinos inuenit illos ui-
delicet angelorum choros quod amici eius
sunt quia uoluntate eius continuerunt in sua
stabilitate custodiunt uicini quodque
eius sunt quia claritate uisionis sed illi sua
assiduitate perficiuntur. Et notandum
quod non dicat congratulamini inuentore
omnis sed mihi quia uidelicet eius est gaudium
uita mira. Et cum nos ad celum reducemus
sollemnitatem leticie illius implemus.
Domini. IIII. post octo pent.

Igitur. Dñe dñs. *Sedm lve 10;*
ihsus discipulus suis. **E**tote ḡ misericordes. sic & pat̄ ut misericors est.
et ret. Nolite iudicare. & n̄ iudicabimini.
Nolite c̄demnare. & n̄ c̄demnabimi-
ni. Dimittite. & dimittemini. Date.
& dabit uobis. Mensura bona & co-
ferta & coagitatā & sup affluente.
dabunt insimū urm. Fācē q̄ppe m̄sv-
ia qua m̄si fueris. remetit uobis.
Dicebat aut̄ ulti similitudinē. Num
qd pot̄ exēs eccl̄i ducere. Non
ne ambo insouē cadum. Non ē
discip̄ls sup magistrū. P̄fectus aut̄
om̄is erit. si sit sic magister eius.
Qd aut̄ uides festuā moeulo fr̄is
tui. trahē aut̄ q̄ moeulo tuo ē non
ēsideras. Aut q̄m poteris dicere
st̄ tuō. stat sine eiciā festuā de o-
culo tuo. ipse moeulo tuo trahē
n̄ uidens. Hypocrita. eice primū
trahē de oculo tuo. & tē p̄spicies ut
educas festuā de oculo fr̄is tui.

OMELIA. B. Augustini ep̄i. de

Hec adem lectione.
Hoc loco nobis nihil aliud
p̄cipi existimo. n̄ ut ea
facta que dubiū ē q̄ animo fiant.
in meliore partē int̄pretem. Quod
enī sc̄ptū ē ex fructib; eoz c̄gnoscē-
ti eos. de manifestis dicitū est. que
n̄ possunt bono animo fieri. sicut

ti s̄t stupra ut blasphemie ut furta
ut eb̄tates. & siqua s̄t talia de quib;
nobis iudicare p̄mitit. De genere
aut̄ eibor̄ q̄a possum bono animo
& simplici corde sine uicio c̄cupi-
scētie. q̄cūq; cibi humani indiffe-
rent sumi. p̄hibet ap̄ls iudicari
eos qui carnib; uescabant & uimum
vibeabant. ab eis q̄ se ab huīmo di ali-
mentis tempabant. Qd manducat
inq̄t. n̄ manducantē n̄ synat. & qui
n̄ manducat manducantē n̄ iudicet.
Ad hoc p̄tinet etiā illud qd alio loco
dicit. Nolite ante tempus iudicare
quo adiūsq; quicquā ueniat dñs & il-
luminet abscondita tenebrarū. &
manifestabit cogitationes cordis.
Sunt quēsā facta me. *11.*
dia q̄ ignoram quo animo
fiant. quia & bono & malo animo
fieri possit. De q̄b; temerariū ē uidi-
care. maxime ut c̄demnem. Hocū
aut̄ ueniet tempū ut iudicent. cum
dñs illuminabit abscondita tene-
brarū & manifestabit cogitationes
cordis. Duo s̄t aut̄ in q̄bus temerari
ūm iudicium cauere debem̄. cū incer-
tum ē quo animo qq; sit. ut cū incer-
tum ē qualis fuit sit. q̄ nūc uel bo-
nus uel malus apparet. Dimittite.
& dimittemini. Date. et dabitur
uobis. Tu autem dñe.

Damitate nos mutatis. dare beneficia nob̄.
nob̄ p̄ceata dominant̄ & un-
da sententia brin̄ sed eximia.
da que latiflime de ceteris
ā numeris mandauit. op̄p̄
do cœduit. Illustria bonū. &
abuunt infimū nēm. Hinc si
ē qd alibi dicit. ut c̄p̄
p̄uent uos inēna tabernacula
enī pamp̄ ipsi s̄. ap̄i met-
is q̄ elemosinā faciunt nō
est. Quā tam̄ infimū dante
q̄ p̄matende illi occidit. &
re cāel egens miser. uel
p̄p̄ iaurites formos s̄. & tu
ni pomanū & beneficio satis-
eadyū. in quoniam fidem
Egredi p̄uocem. *111.*
adē in sua qua mer-
itu. inueni uobis. Et ap̄ls.
mosm̄ horum iortans. in
dō. hanc duo. Quā parte se-
nat. p̄te & mett. q̄ semin-
uēratiōnib; de bādē
iulamēt. Potest aut̄ & de
bādē mām̄ lingua ger-
acop̄ q̄ tu red̄ des singulis in
ap̄p̄ q̄ sua. Uicebat aut̄ illi
similitudinē. Namqd pot̄ cœ-
qui dicit. Nonne ambo

Dimmitere nos iniurias. **III.**
dare beneficia nubet. ut &
nobis peccata dimittant & uita det.
Quia sententia breui sed eximia. cum
eta que latissime de cōuersatione
cū inimicus mandauerat. cōprehensione
do cōcludit. Mensura bona & cōser-
tam & coagitatā & sup effluentē.
dabunt insinū nr̄m. Itine simile
ē ē qd̄ alibi dicit. ut & ipsi reci-
piant uos inēna tabernacula. Non
enim paupes ipsi s; xp̄e mercede-
nis q̄ elemosinā faciunt redditus
est. Quā tam insinū dare dicunt.
qā p̄merende illi' occasionē dede-
re. cū uel egentes misere. uel un-
p̄be se uientes fortiorē & tolera-
ti patientia & beneficio sustentari.
& ad ipsā aliquotiens fidem dulci.

Egratia p̄uocati. **III.**
adēm m̄sura qua mensi fue-
ritū. remetet nobis. Et ap̄ls adele-
mosinā chorutios hortans. in Italia
diē. Itocauit dico. Qui parte' semi-
nat. parte' & metet. & q̄ seminat
m̄benedictionib; de benedictioni-
bus & metet. Potest aut̄ & de om̄i
bus q̄ m̄te manu lingua gerimis
accepi. qā tu reddes singulis m̄q̄t
uxeta opa sua. Vicebat aut̄ illis &
similitudinē. Numqd̄ pot̄ cecus
egū ducere? Nonne ambo info-

ueam cadunt? Sensus hui' senten-
tie' pendet ex superiorib; ubi de-
danda elemosina & iniuria dimis-
tenda p̄cipit. Si te m̄q̄t ua cont̄
uolentū. & c̄tra petentē philar-
giria c̄cauerit. numqd̄ tua mente
meata. uenū ei' curare poteris?
aut ule' solus q̄ iniuriā fecit. & n̄
tu etiā q̄ ferre nesciebas. reus de-
putaberis? At si m̄tē te' tranq̄lliq̄
pectoris ei' imp̄bitas inuenierit. &
ule' ad penitentiā mouebit & tu
patientie' p̄mo donaberis. qā ce-
cum oculo hoc ē corde sereno du-
cere curabas ad lumen. **Dom. v.**
Poēt p̄fēt. Scđm Lvc a 09.
¶ illi' t. **C**um turbe' uue-
rent ad ih̄m ut audirent uerbū
di'. & ipse' stabat secus stagnū ge-
nesareth. & uidit duas nauis stan-
tes sec' stagnū. P̄scatores aut̄ de-
scenderat. & lauabant retia. **Et ret.**
Ascendens aut̄ inuā nauī q̄ erat
symonis. rogauit eū att̄a reduce
pusillū. Et sedens docebat dena-
icula turbas. Ut aut̄ cessauit lo-
qui. dñe ad symonē. Due maltū.
& laxate retia uīā incapturā. Et
respondens symon dixit illi.
Preceptor. p̄totā noctē laboran-
tes nūb c̄epim'. in uero aut̄ tuo
laxabo rete. Et cū hoc fecisset.